

מישחק

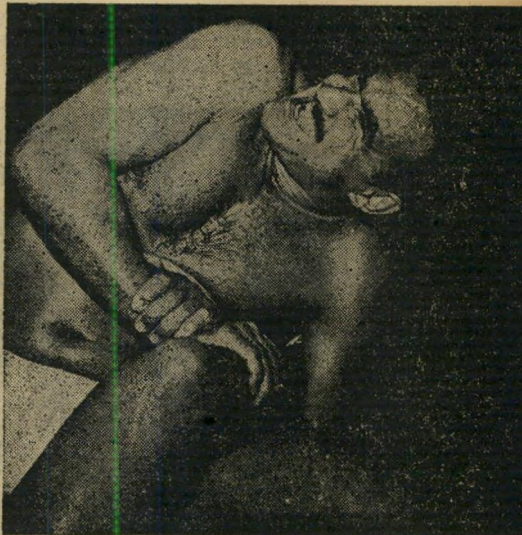
התאבקות

נוסח 1954

איננה אלא

שפירא נגד הלפרין:

כפיפת רגל

לחיצת ראש

מה זה "תפוס-כפי-יכולתך"?

בחצרות
מלכי פרעה

לפני אלפי שנים פיתחו המצרים את ספורט ההתאבקות * היוונים הכניסו את ההתאבקות למשחקים האולימפיים * תמיד השתדל יריב אחד להפיל את השני לקרקע * ההגבלות היחידות התבטאו באיסור נשיכות * נקבע כי המנוצח הוא זה שכתפיו נוגעות משך 2 שניות רצופות בקרקע * אך באמצע המאה שעברה נזרדה צורת התאבקות חדשה במערב הפרוע: "תפוס-כפי-יכולתך" * היא לא הטילה שום איסור על אחיזות ותפיפות * משך שלושה סיבובים של שלוש דקות כל אחד תפסו היריבים איש ברעהו * ספורט ההתאבקות התנוון והפך להצגת קרקס רגילה בה לופתות וזרועות שריריות בכוונה אחת בלבד: לשעשע את קהל הצופים.

ההתאבקות כוללת אלף אחיזות. כך קבעו בזמנו חוגי הספורט במצרים הקדומה. הקהל שתפס במוצאי השבועות את מחצית המקומות בזירה הרמת-גני בא לחזות בסוג התאבקות שא הצליח לעבור בקלות ממצרים לישראל, הובא במשלוח עקיף מאד (ראה לעיל) על-ידי מר ישראל הנצחי, רפאל הלפרין, מארצות-הברית.

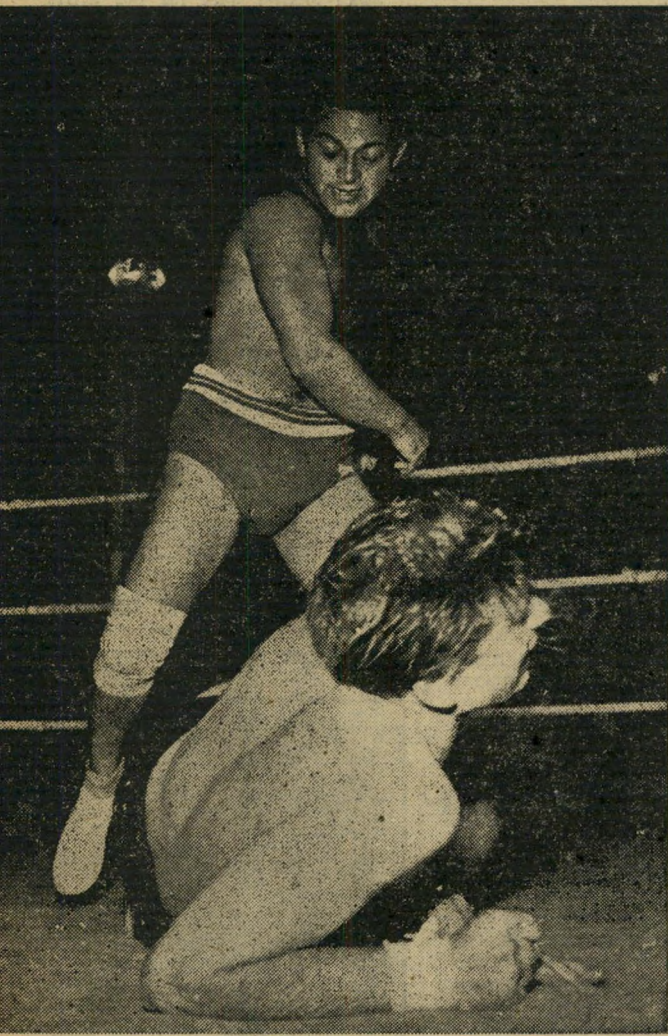
הלפרין התמודד עם מדריך בודו של המשטרה הצבאית לשעבר, עותיאל שפירא, וגילה בכך חדשות חרישות: בדרכה הארוכה הפכה ההתאבקות לתפוש כפי יכולתך ולאף האחיזות נוספה אחיזה אחת נוספת: אחיזת עיניים.

"ההתאבקות", אמר אחד הצופים בבטחון, "זה שאתה יכול לתלוש אווון ליריב שלך, להוציא לו רגל ולשים במקומה מטאטא ורק אחר כך לשאול את השופט אם הכל היה בסדר."

צלילי ואלס ויוגאי, האדם השלישי, שיר הסרט אננה וסתם טאנגו שמו קץ לויכוח, בישרו את הופעת בחורי מפון שמשון ההלפריני. הם מציגים להטוטי אימון של הזירה, ממלאים כמה רבעי שעות בהרמת צינורות לבנים שבקצותיהם גלילים אדומים. לבסוף מתחילה המערכה הראשונה: רק זירת הקרשים נשארת מוארת וכמה בחורים, עונדי סמל מכון שמשון כמובן, מטאטאים מהזירה את הגסרות שהביאו אליה המתיימרים לגופות המושלמים.

הכרזה שמאלית. האור באולם כבה, אור הזירה מתעצם. שני המתאבקים הידועים מחוץ-לארץ (הונגריה, 1945) עולם. ג'ורג' אמורי עטוף מגבת עולה ראשון. הקונפרנסיה, משה ואלין, מכריז: "64 קילו!" (צופה משוטטם: "עוד חצי קילו ויהיה בן-אדם!") אחרי מופיע רוברטו גרין הקטן בכגדלים כחול ובתבושת אלסטית על ברכו. חוסר פרופורציה מוחלט בנובה. אבל אין דבר. הגוף נטוי קדימה 45 מעלות. הידים מושטות עוד יותר. ג'ורג' תופס בראשו של רוברטו, מנסה להבריגו. ההברגה היא כנראה שמאלית, כי זה לא הולך לג'ורג'. רוברטו עומד על קצה אצבעותיו, תופס בצווארו של ג'ורג' ומפכו. השערות הארוכות מתפוררות, מגלות את ניצני הקרחת. ג'ורג' הגבוה קם, מכניס לרוברטו מכה בסנטר. רוברטו מחזיק את בטנו בכאב. מאן ואילך — אי סדר מופתי. אחד מנסה להפטר מהשני ולהשליך אותו מבעד לתבלים אל הקהל הרחב.

אחד מהקהל רוצה לראות "סאלאט". רואים סאלאט: ידים רגלים, צפרניים, אוננים, שפתים, עיניים, שערות. הכל מסתבך לגוש מפותל אחד. הראש של הגדול בין הרגליים של הקטן, רועד כמטוטלת. השופט קובע שהכתפיים שלו נוגעות בריצפה המלוחצת (קהל רואה רק כתף אחת). שלוש דקות על הריצפה בידו הגרומה של השופט קובעות ש:וש שניות. הנצחון לרוברטו הקטן. גונג. רוברטו מרים את ידיו: מסתובב. קד. תודה רבה!

שיא ההצגה: אחרי התרוצצות רבה ומעייפת נוחת ג'ורג' אמורי נחיתת אונס בדירה, כתוצאה מזריקה דינמית של יריבו, רוברטו גרין, כעבור שנות ספורות מדד ג'ורג' את השטח בכתפיו הצרות, הפסיד בקרב.

